

uden at man behøvede enten ved den almindelige Finantslov eller ved en særlig Lov at komme igjen til Rigsdagen med denne Sag. Derimod er det i sin Orden, at Regjeringen ikke skal kunne nedlægge Soldsteder eller oprette nye uden det skeer ved Legislaturens Hjælp.

§ 6 indeholder Reglen om den hidtil bestaaende Lønnings Afsløsning af den nye. Det vil vist let indsees, at det er umuligt at lade det nye Lønningsreglement strax træde i Kraft. Det har ligeledes været umuligt for Regjeringen at forelægge allerede nu, inden man veed, hvilket Lønningsystem der antages, og inden man veed, om Consumptionens Ophævelse, med hvad videre dermed staaer i Forbindelse, vil træde i Kraft, en detailleret Dverstgt over, hvorledes det nye Lønningsystem stiller sig for den nærværende Embedsstand. Det er en Selvfølge, at Finantsministeriet har — under Tiltrædelse af Soldinspecteurerne — forfattet Afgangslister; hvoraf det fremgaaer, hvilke af det nærværende Personale der paataenkes at skulle bibeholdes, og hvilke der skulle afgaae. Disse Afgangslister vise paa den ene Side, hvilket Pensjonsbeløb der vil udfordres, og paa den anden Side, hvilke personlige Tillæg der overensstemmende med Reglementet maatte være at tilstaae de nuværende Embedsmand, som staae paa en høiere Lønning, end fremdeles efter Gagesforandringen vil kunne tilstaaes dem. Men jeg har troet, at det var hensigtsmæssigt ikke at fremlægge Detaillen af disse Afgangslister og derved en 3 à 4 Maanedere førend Forslaget bliver til Lov at kaste al den Bekymring og Agitation ind i en talrig Embedsclasse, som deraf vilde blive Følgen. Jeg har troet, at Legislaturen ikke vil være Betænknelighed ved for det Finantsaar, hvortil Finantslovsforslaget nu foreligger, at give Regjeringen den Bemyndigelse, den har begjært med Hensyn til det samlede Lønningsbeløb, der calculatoriff vil udfordres for det hele Antal, naar den paataenkte Forandring træder i Kraft, uden at forlange i dette Aar at see, hvorledes disse Lønninger skulle fordeles paa hver enkelt Embedsmand og Betjent. Det er en Selvfølge, at Regjeringen vil være ansvarlig for Anvendelsen af den samlede Lønningssum, der bliver betalt til Soldvæsenet i det

næste Finantsaar, og vil have, naar Aaret er omme, for Rigsdagen at fremlægge en detailleret Beretning om, hvorledes den nye Gageslov er bragt i Anvendelse, ligesom den naturligvis i Finantsforslaget for 1852—53 vil have at forelægge et fuldstændigt Forslag om de Beløb, som formenes at ville behøves, ikke blot for den hele Embedsclasse, men for hver enkelt Embedsmand, naar paafordres.

§ 7 indeholder den almindelige Regel, at de Embedsmand, som ved at ansættes under den nye Tingenes Orden, maatte tabe i Indtægter, saae som personligt Tillæg, hvad de hidtil have havt. Der er desuden foreskrevet en Erstatning for Procentindtægter, som er beregnet ganske paa den samme Maade, som den, der er opført i Pensjonsloven. Det er nemlig antaget, at, naar man tager Hensyn til, at ved en Embedsmands Afgang paa Pension ifølge Pensjonslovsforslaget, Pensionen ikke skal tilkomme ham af hans Procenter, beregnete efter deres fulde Beløb, men at han skal afgive $\frac{1}{3}$, naar de i Forbindelse med hans øvrige Indtægter overstige 1000 Rbd., maa den samme Regel ogsaa komme til Anvendelse med Hensyn til det Vederlag, der skyldes de for tiden ansatte Soldembedsmand, som have havt Procenter; og jeg troer, at dette er saameget mere i sin Orden, som det ved Procent-Indførelsen i 1841 udtrykkelig er blevet reserveret og, som jeg tillod mig at bemærke, bragt i praktisk Anvendelse, at Regjeringen ansaae sig ikke forpligtet til at give nogen Soldembedsmand fuld Erstatning for Afgang i Procentindtægter, om den end hidvorte fra en Regjeringsforanstaltning. Jeg troer derfor, at Soldembedsmændene ikke have Krav paa at faae mere end $\frac{2}{3}$ af deres Procentindtægt, naar den overstiger 1000 Rbd. i Forbindelse med de øvrige Indtægter. Jeg maa bede Thinget om Undskyldning for, at der i § 7 findes en Rettelser, der er gjort med Blæk. Man er først, efterat Loven var trykt, blevet opmærksom paa, at det ikke var saa klart udtrykt, som det kunde være, at den Trediedeel, der skulde fradrages, kun angik Procentindtægten. Det er heller ikke ganske klart udtrykt i Udkastet til Pensjonsloven, men der kan det mindre misforstaaes end paa dette Sted, som en Følge af Con-